השולח פרק רביעי גיטין

מג:

ואין אני קורא בה אשת שני מתים. ות"ת והכא מאי נפקא מינה אם היא אשת שני מתים הא אמרינן בפ' ד' אחין (יבמות דף נ"ג:) דזיקת שני יבמין דרבנן גזירה שמא ימותו שני יבמות הבאות מבית אחד מיבמות וה"נ לא שייך הכא וי"ל דהתם במאחר דרבנן הוי זיקה כ' יבמין דרבנן מכל מקום לא דמי לדאורייתא: **מה נפשך אי קידושי ראובן בו'.** פי' בקונטרס דמשום פלוגתא דתמוהי דלעיל מספקא ליה אי מיניה הוו קידושין וקסבר דכל מקדש גופיה פסיטא ליה דהוו קידושין וכיון דר' הונא נמי מזר בו מכח דבריו דר' מקדש ונקיה דמספקא ליה אי מגרי קדושי בשטן גמרו קדושי ראשון. ולי פקכי: **גמרו** קידושי ראשון. והא דתמרי כפ"ק דקידושין (דף ו.) גהמה של שני שופטין הקדים מניה ומזר ולקחה והקדים מניה כו' הא לא הקדישה לה גמרי שאני התם דאפשר שמרעה ויהיו מניה למיה הקדם ומניה מוקין מכל הכא דאי אפשר שמהם מניה מקודשת דכי יקח מיה מהם כמיה כמיב לה מני מהם מסתבר למימר אי גמרי אי מקני ופע"ג דהתם מדמי למקדש מני מהם לה מקדי מידי למימר שפיר דהיכא דתיכא דעת אחרת לא פסקי כגולה אי נמי אוסיפן שפיר מקניינו קלת שהרי גהמה היתה בת הקדש לפיכך לא גמרי מכל הכא מניה שאפשר לה שמהם היתה בגלל קידושין: **אבל אם** כתב ע"י אונו והו שחרורו. ות"ת הא דאמר לעיל (דף מ.) המפקיר עבדו אין לו תקנה לתיקורת לתיכא גביה לא מני מקני ליה ונכון משמע דיש לו תקנה בשטר ועל כרחך לא משחרר ליה עד שיברח לתי לגלגל מיול השחרור היכי מזכין ליה ומכר ליה לעובד כוכבים להשתעבד בו וי"ל דלא דמי למפקיר דעובד כוכבים לא קני ליה מלא למעשה ידיו ואפילו פם ליה גבי ישראל ממונא דקני ליה לקנס ולוולדות ולא הפקיעו ממנו מכמיש עד אחר שיכתוב לו גט שחרור: **הא** לגופא. פי' בקונטרס גבי עבד קבע לו זמן שאם לא יפדנו יהא גופו מלוט לעובד כוכבים ומעכשיו משתעבד בו וכיון דמזלזל בתקנתא דרבנן קנסוה תע"ג דלא מטא זימניה וגבי שדה תיירי דקבע ליה זמן לפירי שאם לא יפדנו עד הזמן יאבד הפירות משם ואילך עד שיפרע הלכך לפי' מטא זימניה אין לו אלא פירות ותימה כיון דעד דלא מטא זימניה אין לו פירות מה שייך לומר פעור מן המעבר ועד דהוה ליה למימר לידי ואידי כין מטא זימניה כין לא מטא זימניה ומדנקט לא מטא זימניה משמע דלא מתוקמא היכא דמעבר אלא דלא מטא זימניה ונראה לפרש הא לגופא הא לפירא כמו הא גופא והא פירא דגבי עבד תע"ג דלא מטא זימניה הגוף בכלל העובד כוכבים ומפקיעו מן המלוט ומ"ה יוצא לחירות אבל בשדה אין לו אלא פירות והשדה בכלל העובד כוכבים ופטור: כגלוי

[ב]ואין אני קורא בה אשת שני מתים מה נפשך אי קדושי דראובן קדושין קדושי דשמעון לאו קדושין ואי קדושי דשמעון קדושין קדושי דראובן לאו קדושין אאיתמר חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה לראובן ונשתחררה וחזרה ונתקדשה לשמעון רב יוסף בר חמא אמר ר"נ פקעו קדושי ראשון ר' זירא אמר רב נחמן גמרו קדושי ראשון א"ר זירא כוותיה דידי מסתברא דכתיב [1]לא יומתו כי לא חופשה [2]הא חופשה יומתו א"ל אביי ולתנא דבי ר' ישמעאל דאמר בשפחה כנענית המאורסת לעבד עברי הכי נמי דכי חופשה יומתו אלא מאי איית לך למימר שחופשה וחזרה ונתקדשה הכא נמי שחופשה וחזרה ונתקדשה [ג]אמר רב הונא בר קטינא א"ר יצחק מעשה באשה אחת שחציה שפחה וחציה בת חורין וכפו את רבה ועשאה בת חורין [ד] כמאן כר' יוחנן בן ברוקה [1]דאמר על שניהם הוא אומר וגו' [2]ויברך אותם אלהים ויאמר וגו' פרו ורבו ומלאו וגו' [3]אמר רב נחמן בר יצחק לא מנהג הפקר נהגו בה: **מתני'** [4]המוכר עבדו לעובדי כוכבים או [5]לחוצה לארץ יצא בן חורין: **גמ'** [6]ת"ר [7]המוכר עבדו לעובדי כוכבים יצא לחירות וצריך גט שחרור מרבו ראשון אמר רשב"ג בד"א שלא כתב עליו אונו אבל כתב עליו אונו זהו שחרורו מאי אונו אמר רב ששת [8]דכתב ליה הכי לכשתברח ממנו אין לי עסק בך: ת"ר [9]לוה עליו מן העובד כוכבים כיון שעשה לו עובד כוכבים נמוסו יצא לחירות מאי נמוסו אמר רב הונא בר יהודה נשקי מתיב רב ששת [10]האריסין והחכירות ואריסי בתי אבות ועובד כוכבים שמשכן שדהו לישראל אע"פ שעשה לו נמוסו פטורה מן המעשר ואי ס"ד נשקי שדה בת נשקי היא אלא א"ר ששת זמן קשיא זמן אזמן ל"ק הא דמטא זמניה הא דלא מטא זמניה אלא גבי עבד דמטא זמניה צריכא למימר [11]אלא אידי ואידי דלא מטא זמניה ול"ק הא לגופא והא לפירא [12]ואי **ואין לי קורא בה אשת שני מתים.** לומר מניה היתה לזה ומניה לזה ומכח שניהם היא באה ותמרי ביבמות (דף נ"ג:) ג' לחין נשואין ג' נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה השני מאמר ומת מולטת ולא מהימנת שנאמר ומת אחד מהם וגו' מי שעליה זיקת שני יבמין וזו ע"י מאמר לא יאמר מזיקת יבום להשמעון כולה ובמקצתה תל עליה זיקת יבום השני אבל הכא לא תל זיקת שניהם עליה דאי אפשר שמהם גופה והיא מקודשת לשני שהרי נשמנה גופה ולישנא דתמוהי דלעיל מספקא ליה אי מיניה הוו קדושין והשתא דאמרת לה מהימנת לגוי ממה נפשך כו': **וחוזר ומקדשה לשמעון.** וכלו ממה שמיו נקט ליה: **פקעו קדושי ראשון.** תפי' לי"ל מקודשת בת השמרון והפקיעה ומקודשת לשני שהרי נשמנה גופה והיא לה בקטן שנולד: **גמרו קדושי ראשון.** ע"י השמרון גמרו דעד עכשיו הכא עליה בחצי שפחה ומלקות היה לשלוש מזיד ומכאן ואילך הכא עליה בחירות: **לא יומתו כי לא וגו'.** ומוקמינן לה בחציה שפחה וחציה בת מורין וס"ל דה"ק אין מייבין מיתה משום ס"ל כי לא חופשה לאחר קידושין הא חופשה לבתר הכי יומתו דהוי לה חצי שפחה וחצי בת גמורה: **ס"ד. הא חופשה בתר קידושין יומתו וכי** קידושין לחצויה כלום היו: **אלא מאי איית לך למימר.** דוקיא דקתי הכי משמע: **הא חופשה וחזרה ונתקדשה.** יומתו אם ניתפה עם אחר: **כר' יוחנן בן ברוקה.** נמס' יבמות: **על שניהם הוא אומר כו'.** דחצה נמי מיפקדא תפריה וכיה: **מנהג הפקר היו נוהגין בה.** נזונות דלא היתה מיוחדת לאדם ולא היתה משמרת עצמה: **מתני' יצא לחירות.** אם נכרם מן העובד כוכבים או שנקנסו[ו] דקונסים אותו לפדותו וכשיפדנו לא ישתעבד לו ונקנס מכמיש הוא הואיל והפקיעו מן המלוט. וכן ת"ל יצא לחירות מפני שהואילו מלרך למוכה לאדך וכגמרא[ז] מפרש מת מי קנסו אם את הלוקח או את המוכר: **גמ' מוגו.** שטר: **לכשתברח.** מן העובד כוכבים אין לי עסק בך: **נמוסו.** לקמן מפרש: **יצא לחירות.** דהוי כמכירה וקנסוהו רבנן: **נשקי.** מותם וסי' עבדות שמולין לעבדים בנשואיהם: **האריסין.** ישראל שנעשה אריס לעובד כוכבים נקרקע העובד כוכבים וקסבר יש קנין לעובד כוכבים בארץ להפקיע מיד מעשר[ח]: **אריס.** למחלה לבניס ולבניו: **תכירות.** שקבלה מן העובד כוכבים בכך וכך חטין לשנה: **ואריסי בתי אבות.** כלומר אריסות קבועה ועומדת מאבות שהיו אבותיו של ישראל אריסין בקרקע זה לאחותיו של עובד כוכבים זה ופ"ה לא הוי נקנוי ליראל אלא של עובד כוכבים הוא ופטור מן המעשר ישראל זה בחלקו: **אף על פי שעשה לו.** ליראל נמוסו: **ומן.** אם לא פרעתיך לומן פלוני יהא חלוט לך: **קשיא ומן אומן.** דגבי עבד תניא לה מכירה וגבי שדה לאו מכירה היא: **הא דמטא זימניה.** הך דגבי עבד: **אלא גבי עבד דמטא זימניה.** כלומר קשיא הוא: **הא לגופא.** גבי עבד דקבע לו זמן לגופו שאם לא ימן לו עד לאותו זמן יהא גופו חלוט לעובד כוכבים ומעכשיו היה משתעבד בו וכיון דזלזל בתקנתא דרבנן לתמרו למכור עבד לעובד כוכבים קנסוהו ותע"ג דלא מטא זימניה. וגבי שדה דקבע לו זמן לפירות עכשיו לא מתכל הפירות ואם לא תפרע לך ליום פלוני תכול פירות עד שתפרע משעתיך הלכך תפי' מטא זימניה לאו מכירה היא וכ"ש דלא מטא זימניה: תכי

מסורת הש"ס

ו) [לקמן פב:]. ב) ישנמות פו. לעיל לח:. ג) שבת קיל. ישנמות סה:. [קידושין לה.]. ד) [לעיל לח: ישנמות סו.]. ה) [ערכין סט:]. ו) [בר' חוש' לקמן מד ע"ב ד"ה ת"ל]. ז) לקמן פה: [קידושין ו. [חוס' ע"ז ד"ה]]. ח) [בר' חוש' כ"ב מג. ד"ה אין לי]. ט) והרי משכון דלפירא חוכן לגופיה הכא במאי עסקי' בשלוה. ס"ח מנ"ל]. י) [דף מה.]. כ) [לקמן מה.]. ל) [לקמן מז.].

תורה אור השלם

1. ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: ויקרא יט כ
2. ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: בראשית א כח

הגהות הב"ח

(א) גמ' כתוך כר"י בן גיורא. ב"ב עיין תוס' לעיל ד' מג ע"ב דמשמרין אותה משום שהיא מלוה וכה וכן בכורות ד' מז ע"ב שמוכר כ"ש עבדו ומפיק מלוה הכתה בעבירה היא ומפני מלוה דרבנן שמא לא ישתעבד ד' ז וכ"כ התוס' שכת ד' ז [ובשאר מפרי]:

מוסף רש"י

אין אדם עומד על דברי תורה. על כורחין לגומרין בהלכתן (עבת קכ:). **אלא אם כן נכשל בהן.** עד שתומרן כ' וג' פעמים כשיטים דהייט טעמי תוס' המקומרין (שם) כשהמלמיד נכשל בשמועתו פעם ראשונה ושניה הוא נותן לב לעמוד על שמועתו (חגיגה יד:).

תוספות ר"י

אמר רב (חנא) [והונא] בר קטינא אמר רב יצחק מעשה בשפחה אחת שחציה שפחה וחציה בת חורין וכפו את רבה ועשאו אותה בת חורין כמאן כר' יוחנן בן ברוקה דאמר על שניהם הוא אומר ויברך אותם אלהים ויאמר להם פרו ורבו אמר רב נחמן בר יצחק לא התם מנהג הפקר נהגו בה: **מתני'** המוכר את עבדו לכנענים או לח"ל יצא ב"ח. אין פורעים את השבויים יתר על דמיהם מפני תקון העולם. אין מבריחים את השבויים מפני תקון העולם ב"ג אומר מפני תקון שבויים. אין לוקחין ספרים תפילין ומזוזות מן עובדי כוכבים יתר על דמיהן מפני תקון העולם. פי' כשמכרום אותו לכנענים הפקיעוהו מן המצות אי נמי כשמכרוהו לח"ל הפקיעו ממצות הנוהגות בא"י לפיכך קנסים אותו שיצא לחירות: ת"ר המוכר עבדו לכנעני יצא לחירות וצריך גט שחרור מרבו ראשון